

Universitätsbibliothek Wuppertal

Auli Gellii Noctes Atticae

Gellius, Aulus

Lugd. Batavorum, MDCLXXXVIII

Inhaltsverzeichnis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1123)

INDEX CAPITULUM.

Commentario primo hæc insunt.

CAPUT I.

- Q**uali proportione quibusque collectionibus Plutarchus
ratiocinatum esse Pythagoram philosophum dixe-
rit de comprehendenda corporis proceritate, qua fuit
Hercules, quum vitam inter homines viveret Pag. 1
- 2 Ab Herode Attico C. V. tempestivè deprompta in quem-
dam jactabundum & gloriosum adolescentem, specie
tantum philosophiæ sectatorem, verba Epicteti Stoici,
quibus festiviter à vero Stoico sejunxit vulgus loqua-
cium nebulonum, qui se Stoicos nuncuparent. 2
- 3 Quod Chilo Lacedæmonius consilium anceps pro salute
amici cepit; quodque est circumspèctè & anxie conside-
randum, an pro utilitatibus amicorum delinquendum
aliquando sit: notataque inibi & relata quæ & Theo-
phrastus & M. Cicero super ea re scripserunt. 5
- 4 Quam tenuiter curioseque exploraverit Antonius Julia-
nus in oratione M. Tullii verbi ab eo mutati argutiam 9
- 5 Quod Demosthenes rhetor cultu corporis atque vestitu
probris obnoxio infamique mundicia fuit; quodque item
Hortensius orator ob ejusmodi mundicias gestumque in
agendo histrionicum Dionysiæ saltatriculæ cognomento
compellatus est. 11
- 6 Verba ex oratione Metelli Numidici, quam dixit ad po-
pulum in censura, quum eum ad uxores ducendas ad-
hortaretur; eaque oratio quam ob causam reprehensa,
& quem contra in modum defensa sit. 12
- 7 In hisce verbis Ciceronis ex oratione quinta in Verrem,
Hanc sibi rem sperant præsidio futurum, neque men-
dam esse neque vitium; errareque istos qui bonos vio-

I N D E X

- tant libros, & futuram scribunt: atque inibi de quodam alio Ciceronis verbo dictum, quod probe scriptum perperam mutatur: & adpersa pauca de modulibus numerisque orationis, quos Cicero auide sectatus est. 13
- 8 Historia in libris Sotionis philosophi reperta super Laide meretrice & Demosthene rhetore. 16
- 9 Qui modus fuerit, quis ordo disciplina Pythagorica; quantumque temporis imperatum observatumque sit dicendi simul ac tacendi. 17
- 10 Quibus verbis compellaverit Favorinus philosophus adolescentem cascè nimis & vetuste loquentem. 18
- 11 Quòd Thucydides historiae scriptor inclutus Lacedaemonios in acie non tuba sed tibiis esse usos dicit; verbaque ejus super ea re posita: quòdque Herodotus Halyatten regem sadicinas in procinctu habuisse tradit: atque inibi quaedam notata de Gracchi fistula concionatoria. 19
- 12 Virgo Vesta quid atatis, ex quali familia, & quo ritu quibusque carimoniis & religionibus, ac quo nomine à pontifice maximo capiatur, & quo statim jure esse incipiat simulatque capta est: quòdque, ut Labeo dicit: nec illa intestato cuiquam, nec ei intestata quisquam jure haeres est. 22
- 13 Quæsitum in philosophia, quidnam foret in recepto mandato rectius, idne omnino facere quod mandatum est; an nonnumquam etiam contra, si id speres ei qui mandavit utilius fore: superque ea questione expositæ diversæ sententiæ. 24
- 14 Quid dixerit feceritque C. Fabricius, magna vir gloria magnisque rebus gestis, sed familiæ pecuniæque inops; quum ei Samnites tamquam indigenti grave aurum donarent. 26
- 15 Quàm importunum vitium sit, plenumque odii sutilis inanisque loquacitas, & quàm multis in locis à principibus utriusque lingua viris detestatione justa culpata sit. ibid.

C A P I T U M.

- 16 Quòd verba isthac *Quadrigarii ex annali tertio*, ibi mille hominum occiditur, non licentia neque de poëtarum figura, sed ratione certa & proba grammaticæ discipline dicta sunt. 29
- 17 Quanta cum animi equitate toleraverit Socrates uxoris ingenium intractabile: atque inibi, quid M. Varro in quadam satira de officio mariti scripserit. 30
- 18 Quòd M. Varro in quartodecimo *Humanarum L. AÆlium magistrum suum* περιετομολογίας differentem falsa reprehenderit, quodque idem Varro in eodem libro furis ετομολογίας dicit falsum. 31
- 19 Historia super libris Sibylinis ac de Tarquinio Superbo rege. 32
- 20 Quid geometra dicant schemata, quibusque omnia ista Latinis vocabulis appellentur. 33
- 21 Quòd *Fulius Higinius* affirmatissimè contenderit legisse se librum P. Virgilii domesticum in quo scriptum esset, & ora Tristitia tentantum sensu torquebit amaror, non, quod vulgus legeret, sensu torquebit amaro. 34
- 22 An, qui causas defendit, rectè Latineque dicat superesse se ei quod defendit; & superesse, propriè quid sit. 35
- 23 Quis fuerit *Papirius pretextatus*, quæve istius causa cognomenti sit: historiaque ista omnis super eodem *Papirio* cognitu jucunda. 37
- 24 Tria epigrammata trium veterum poëtarum, *Nævi*, *Planti*, *Pacuvii*; quæ facta ab ipsis sepulcris ipsorum incisa sunt. 39
- 25 Quibus verbis M. Varro inducias desinierit: quæsitumque inibi curiosius quanam ratio sit vocabuli induciarum. 40
- 26 Quem in modum *mibi Taurus* philosophus responderit percunctanti an sapiens irascetur. 41

I N D E X

Commentario secundo hæc insunt.

- 1 Quo genere solitus sit philosophus Socrates exercere patientiam corporis : deque ejusdem viri patientia. 43
- 2 Quæ ratio observatioque officiorum esse debeat inter patres filiosque in discumbendo sedendoque , atque in id genus rebus domi forisque , si filii magistratus sunt & patres privati : superque ea re Tauri philosophi dissertatio , & exemplum ex historia Romana petitum. ibid.
- 3 Quæ ratione verbis quibusdam vocabulisque veteres immiserint , h , litteræ spiritum. 45
- 4 Quam ob causam Gabius Bassus genus quoddam judicii divinationem appellari scripsit , & quam alii causam esse ejusdem vocabuli dixerint. 46
- 5 Quam lepidè designateque dixerit Favorinus philosophus quid intersit inter Platonis & Lysia orationem. 47
- 6 Quibus verbis ignaviter & abjectè Virgilius usus esse dicatur , & quid his qui id improbè dicunt respondeatur. ibid.
- 7 De officio erga patres liberorum : deque ea re ex philosophia libris , in quibus scriptum questitumque est , an semper omnibusque patris jussis obsequendum sit. 50
- 8 Quod parum æqua reprehensio Epicuri à Plutarcho peracta sit in syllogismi disciplina. 52
- 9 Quod Plutarchus evidenti calumnia verbum ab Epicuro dictum insectatus sit. 53
- 20 Quid sint favissæ Capitolinæ , & quid super eo verbo M. Varro Servio Sulpicio quærenti rescripserit. ibid.
- 11 De Siccio Dentato , egregio bellatore , multa memoratu digna. 54
- 12 Considerata perpensaque lex quædam Solonis , speciem habens primorem iniquæ injustæque legis , sed ad usum emolumentumque salubritatis penitus reperta. ibid.
- 13 Liberos in multitudinis numero etiam unum filium filiamve veteres dixisse. 56

14 Quod

C A P I T U M.

- 14 Quod M. Cato in libro, qui inscriptus est contra Tiberium exsulem, stitisses vadimonium, per i litteram dicit, non stitisses: ejusque verbi ratio reddita. *ibid.*
- 15 Quod antiquitus etati senectæ potissimum habiti sunt ampli honores: & cur postea ad maritos & patres idem isti honores delati sunt, atque ibi quadam de capite legis Julia septimo. 57
- 16 Quod Casellius Vindex à Sulpicio Apollinari reprehensus est in sensus Virgiliani enarratione. 58
- 17 Cujusmodi naturam esse quarundam præpositionum M. Cicero animadverterit: disceptatumque ibi super eo ipso quod Cicero observaverat. 59
- 18 Quod Phædon Socraticus servus fuit; quodque item alii philosophi complusculi servitutem servierunt. 60
- 19 Rescire verbum quid sit, & quam habeat veram atque propriam significationem. 61
- 20 Quæ vulgo dicuntur vivaria, id vocabulum veteres non dixisse, & quid pro eo P. Scipio in oratione ad populum, quid postea M. Varro in libris de re rustica dixerit usurpatum. 62
- 21 Super eo sidere, quod Græci ἀμᾶξων, nos septemtriones vocamus: ac de utriusque vocabuli ratione & origine. 63
- 22 De vento japyge, deque aliorum ventorum vocabulis regionibusque accepta è Favorini sermonibus. 65
- 23 Consultatio dijudicatioque locorum facta ex comædia Menandri & Cecillii, quæ Plocium inscripta est. 68
- 24 De vetere parsimonia, deque antiquis legibus sumptuariis. 71
- 25 Quid Græci ἀναλογία, quid contra ἀνωμαλία vocent. 73
- 26 Sermones M. Frontonis & Favorini philosophi de generibus colorum vocabulisque eorum Græcis & Latinis: atque inibi color spadix cujusmodi sit. 74
- 27 Quid T. Castricius existimaverit super Sallustii verbis & De-

I N D E X

- & Demosthenis, quibus alter Philippum descripsit, alter Sertorium. 77
- 28 Non esse compertum, cui deo rem divinam fieri oporteat, quum terra movet 78
- 29 Apologus Æsopi Phrygis memoratu non inutilis. 79
- 30 Quid observatum sit in undarum motibus, quæ in mari alio atque alio modo fiunt austris flantibus aquilonibusque. 81

Commentario tertio hæc insunt.

- 1 *Quæsitum ac tractatum, quam ob causam Sallustius avaritiam dixerit non animum modò virilem, sed corpus quoque ipsum effeminare.* 82
- 2 *Quemnam esse natalem diem M. Varro dicat eorum qui ante noctis horam sextam postve eam nati sunt; atque inibi de temporibus terminisque dierum, qui civiles nominantur & usquequaque gentium variè observantur; & præterea quid Q. Mucius scripserit super ea muliere, quam maritus non jure usurpavisset, quia rationem civilis anni non habuerit.* 84
- 3 *De noscendis explorandisque Plauti comœdiis, quoniam promiscè veræ atque falsa nomine ejus inscriptæ feruntur: atque inibi, quod Plautus in pistrino, & Nevius in carcere, fabulas scripturarint.* 86
- 4 *Quòd P. Africano & aliis tunc viris nobilibus ante aetatem senectam, barbam & genas radere moris fuit.* 88
- 5 *Deliciarum vitium & mollities oculorum & corporis ab Arcesilao philosopho cuidam opprobata acerbè simul & festiviter.* 89
- 6 *De vi atque natura palmæ arboris, quòd lignum ex ea ponderibus impostis renitatur.* ibid.
- 7 *Historia ex annalibus sumpta de Q. Cædicio tribuno militum; verbaque ex Originibus M. Catonis apposita, quibus Cædicii virtutem cum Spartano Leonida aquirerat.* 90

C A P I T U M .

- 8 *Littera eximia consulum C. Fabricii & Æmilii ad regem Pyrrhum à Q. Claudio scriptore historiarum in memoriam date.* 92
- 9 *Quis & cujusmodi fuerit qui in proverbio fertur equus Sejanus : & qualis color equorum sit qui spadices vocantur ; deque istius vocabuli ratione.* 93
- 10 *Quod est quadam septenarii numeri vis & facultas in multis naturæ rebus animadversa , de qua M. Varro in hebdomadibus differit copiosè.* 94
- 11 *Quibus & quam frivolis argumentis Accius in Didascalicis utatur , quibus docere nititur Hesiodum esse quam Homerum natu antiquiorem.* 97
- 12 *Largum atque avidum bibendi , à Publio Nigidio doctissimo viro , novo & propemodum absurdo vocabulo bibosum dictum.* 98
- 13 *Quod Demosthenes , etiam tum adolescens , quum Platonis philosophi discipulus foret , audito forte Callistrato rhetore in concione populi , desitit à Platone , & sectatus est Callistratum.* *ibid.*
- 14 *Dimidium librum legi , aut , dimidiam fabulam audivi , aliaque ejuscemodi qui dicat , vitiosè dicere : ejusque vitii causas reddere M. Varronem nec quemquam veterum iisce verbis ita usum esse.* 99
- 15 *Exstare in litteris , perque hominum memorias traditum , quod repenti multis mortem attulit gaudium ingens insperatum ; interclusa anima & vim magni novique metus non sustinente.* 101
- 16 *Temporis varietas in puerperis mulierum quanam sit & à medicis & philosophis tradita . atque inibi poetarum quoque veterum super eadem re opiniones , multaque alia auditu atque memoratu digna : verbaque ipsa Hippocratis medici ex libro illius sumta , qui inscriptus est περὶ γυναικῶν .* 102
- 17 *Id quoque esse à gravissimis viris memoria mandatum , quod tres libros Plato Philolai Pythagorici & Aristoteles* *pan-*

I N D E X

- pauculos Spensippi philosophi mercati sunt pretiis fiden non capientibus. 105
- 18 Quid sint pedarii senatores, & quam ob causam ita appellati: quamque habeant originem verba hæc ex edicto tralaticio consulum, SENATORES. QUIBUS. QUE. IN. SENATU. SENTENTIAM. DICERE. LICET. 106
- 19 Qua ratione Gabius Bassus scripserit parcum hominem appellatum: & quam ejus vocabuli causam putarit; & contra, quem in modum quibusque verbis Favorinus hanc traditionem ejus eluserit. 107

Commentario quarto hæc insunt.

- 1 Sermo quidam Favorini philosophi cum grammatico jactantiore factus in Socraticum modum: atque inibi in sermone dictum, quibus verbis penus à Q. Scævola definita sit, quodque eadem definitio culpata reprehensaque est. 108
- 2 Quid differant morbus & vitium; & quam vim habeant vocabula ista in edicto edilium: & an eunuchus & steriles mulieres redhiberi possint, diversaque super ea resententia. 111
- 3 Quod nulle fuerint rei uxoriæ actiones in urbe Roma ante Carvilianum divortium: atque inibi quid sit proprie pellex, quaque ejus vocabuli ratio sit. 113
- 4 Quid Servius Sulpicius, in libro, qui est de dotibus, scripserit de jure atque more veterum sponsaliorum. 114
- 5 Historia narrata de perfidia haruspicum Etruscorum, quodque ob eam rem versus hic à pueris Romæ urbe totâ cantatus est: Malum consilium consultori pessimum est. ibid.
- 6 Verba veteris senatusconsulti, in quo decretum est hostiis majoribus explandum, quod in sacrario haste Martiamovissent: atque inibi enarratum quid sint hostiæ succidanæ, quid item tempora præcidaneæ; quodque Capito Atejus ferias quasdam præcidaneas appellavit. 115

CAPITUM.

- 7 De epistola Valerii Probi grammatici ad Marcellum scripta, super accentu nominum quorundam Pœnicorum
117
- 8 Quid C. Fabricius de Cornelio Rufino homine avaro dixerit; quem, quum odisset, inimicusque esset, designandum tamen consulem curavit.
ibid.
- 9 Quid significet propriè religiosus, & in qua diverticula significatio vocabuli istius flexa sit, & verba Nigidii Figuli ex commentariis ejus super ea re sumta.
118
- 10 Quid observatum de ordine rogandarum sententiarum in senatu, jurgiorumque in senatu C. Caesaris consulis & M. Catonis diem dicendo eximentis.
120
- 11 Quæ qualiaque sint quæ Aristoxenus quasi magis comperita de Pythagora memoria commendavit: & quæ item Plutarchus eundem in modum de eodem Pythagora scripsit.
121
- 12 Notæ & animadversiones censoriæ in veteribus monumentis reperta memoria dignæ.
123
- 13 Quod intentiones quædam tibiærum certo modo factæ ischiacis mederi possint.
ibid.
- 14 Narratur historia de Hostilio Mancino ædili & Mamilia meretrice: verbaque decreti tribunorum ad quos à Mamilia provocatum est.
124
- 15 Defensio à culpa sententia ex historia Sallustii, quam inimici ejus cum insectatione malignè reprehenderint.
ibid.
- 16 De vocabulis quibusdam à Varrone & Nigidio, contra quotidiani sermonis consuetudinem, declinatis: atque inibi, id genus quædam cum exemplis veterum relata.
126
- 17 De natura quarundam particularum, quæ præpositæ verbis intendi atque produci barbarè atque inscitè videntur, exemplis rationibusque plusculis disceptatum.
127
- 18 De Africano superiore sumta quædam ex annalibus memoratu dignissima.
129
- 19 Quod

I N D E X

- 19 Quod Marcus Varro in Logistorico scripserit de moderando victu puerorum impubium, 130
- 20 Notati à censoribus, qui audientibus iis dixerant joca quedam intempestiviter: ac de ejus nota deliberatum, qui steterat fortè apud eos oscitabundus. 131

Commentario quinto hæc insunt.

- 1 Quod Musonius philosophus reprehendit improbavitque laudari philosophum differentem à vociferantibus & in laudando gestientibus. 132
- 2 Super equo Alexandri regis, qui Bucephalus appellatus est. 133
- 3 Quæ causa, quodque initium fuisse dicatur Protagora ad philosophia litteras adeundi. 134
- 4 De verbo duo & vicesimo, quod vulgo incognitum, à viris doctis multifariam in libris scriptum est. 135
- 5 Cujuscemodi ioco cavillatus sit Antiochum regem Pænus Hannibal. ibid.
- 6 De coronis militaribus, quæ sit earum triumphalis, quæ obsidionalis, quæ civica, quæ muralis, quæ castrensis, quæ navalis, quæ ovalis, quæ oleaginea. 136
- 7 Personæ vocabulum quam lepidè interpretatus sit, quamque esse vocis ejus originem dixerit Gabius Bassus. 138
- 8 Defensus error à Virgîlii versibus, quos arguerat Julius Higinius grammaticus, & ibidem quid sit lituus; deque etymologia vocis. 139
- 9 Historia de Cræsi filio sumta ex Herodoti libris. 140
- 10 De argumentis quæ Græcè εἰς ἄντισπῆσιν appellatur, à nobis reciproca dici possunt. 141
- 11 Bianis de re uxoria syllogismum non videri posse εἰς ἄντισπῆσιν. 142
- 12 De nominibus deorum populi Romani Dijovis & Vejovis 143
- 13 De officiorum gradu atque ordine moribus populi Romani observato. 145
- 14 Quod

C A P I T U M.

- 14 Quod Appion doctus homo, qui Plistonices appellatus est, vidisse se Romæ scripsit recognitionem inter se mutuam ex vetere notitia hominis & leonis. 146
- 15 Corpuse sit vox, an ἀσώματος, varias esse philosophorum sententias. 149
- 16 De vi oculorum atque videndi rationibus. 150
- 17 Quam ob causam dies primi post kalendas, nonas, idus, auti habeantur: & cur diem quoque quartum ante kalendas, vel nonas, vel idus, quasi religiosum plerique vitant. ibid.
- 18 In quid & quantum differat historia ab annalibus: superque ea re verba posita ex libro rerum gestarum Sempronii Asellionis primo. 151
- 19 Quid sit adoptatio, quid item sit arrogatio, quantumque hæc inter se differant; verbaque ejus quæ qualiaque sint, qui in liberis arrogandus super ea re populum rogat. 152
- 20 Quod vocabulum Latinum Solæcisino fuerit Capitonis Sennio; quid autem id ipsum appellaverint veteres Latini; quibusque verbis Solæcisimum definiunt idem Capito Sennius. 154
- 21 Pluria qui dicat & compluria & compluries, non barbarè dicere, sed Latine. 155

Commentario sexto hæc insunt.

- 1 Quem in modum responderit Chrysippus adversus eos qui providentiam consistere negaverunt. 157
- 2 Quo itidem modo & vim necessitatemque fati constituerit, & esse tamen in nobis consilii judicii que nostri arbitrium confirmaverit. 158
- 3 Historia sumpta ex libris Tuberonis de serpente inusitata longitudinis. 160
- 4 Quid idem Tubero novæ historiæ de Attilio Regulo à Carthaginiensibus capto litteris mandaverit: quid etiam Tuditanus super eodem Regulo scripserit. 161
- 5 Quod Alphenus jurisconsultus in verbis veteribus interpretandis erraverit. 162

6 Teo

I N D E X

- 6 *Temerè inepteque reprehensum esse à Julio Higino Virgilium, quod præpetes Dadali pennas dixit: atque ibi quid sint aves præpetes, & quid illa sint aves quas Nigidius inferas appellavit.* 163
- 7 *De Acca Lauremia & Caja Tarratia; deque origine sacerdotii fratrum arvalium* 164
- 8 *Notata quadam de rege Alexandro & de P. Scipione memoratu digna.* 165
- 9 *Locus eximius ex annalibus L. Pisonis historia & orationis lepidissima.* 166
- 10 *Historia super Euclide Socratico, cujus exemplo Taurus philosophus adhortari adolescentes suos solitus est ad philosophiam graviter sectandam.* 167
- 11 *Verba ex oratione Q. Metelli Namidici, que libuit meminisse ad officium gravitatis dignitatisque vite ducentia.* 168
- 12 *Quoddam neque testamentum, sicuti Servius Sulpicius existimavit, neque sacellum, sicuti C. Trebatius, duplicia verba sunt, sed à testatione productum alterum, alterum à sacro diminutum.* 169
- 13 *De quaestunculis apud Taurum philosophum in convivio agitatae, quae symposiaca vocantur.* *ibid.*
- 14 *Peniendus peccatus tres esse rationes à philosophis attributas, & quamobrem Plato tantum duarum ex his meminerit.* 171
- 15 *De verbo quiesco, an è littera corripì an produci debeat.* 172
- 16 *Notatum verbum deprecor à poëta Catullo inusitatè quidem, sed aptè positum & propriè: deque ratione ejus verbi exemplisque veterum scriptorum.* 173
- 17 *Quis omnium primus libros publicè præbuerit legendos, quantusque numerus fuerit Athenis ante clades Persicas librorum in bibliothecis publicorum.* 174

Commentario septimo hæc insunt.

- I *Admiranda quadam de P. Africano superiore ex annalibus sumta.* 175

C A P I T U M.

- 2 De Casellii Vindicis pudendo errore, quem offendimus in li-
bris ejus, quos inscripsit antiquarum lectionum. 177
- 3 Quid Tullius Tiro Ciceronis libertus reprehenderit in M. Ca-
ronis oratione, quam pro Rhodiensibus in senatu dixit; &
quid ad ea quae reprehenderat responderimus. 178
- 4 Cujusmodi servos, & quam ob causam Calius Sabinus juris
civilis auctor pileatos venundari solitos scripserit, & qua
mancipia sub corona more majorum venierint: atque id-
ipsum sub corona, quid sit. 186
- 5 Historia de Polo histrione memoratu digna. 187
- 6 Quid de quorundam sensuum naturali defectione Aristote-
les scripserit. ibid.
- 7 An affatim quasi admodum prima acuta pronunciandum
sit, & quaedam itidem non incuriosè tractata super aliarum
vorum accentibus. 188
- 8 Res ultra fidem tradita super amatore delphino & puero ama-
to. 189
- 9 Pepolci & memordi pepigi, spepondi & occecurri ple-
rosque veterum dixisse, non, uti postea receptum est dicere,
per o aut per u litteram in prima syllaba positam, sed per e:
atque id Graeca rationis exemplo dixisse. praeterea notatum,
quod viri non indocti neque ignobiles a verbis descendo non
descendi, sed descendidi dixerunt. 190
- 10 Uluscapio ut copulatè & recto vocabuli casu dicitur, ita
pignoris capio conjunctè & eadem vocabuli forma dictum
est. 192
- 11 Neque levitatem neque nequitiam ea significatione esse,
qua in vulgi sermociniis dicantur. ibid.
- 12 De tunicis chiridois, quod earum usum P. Africanus Sul-
picio Gallo objecit. 194
- 13 Quem classicum dicat M. Cato, quem infra classem. 195
- 14 De tribus dicendi generibus, ac de tribus philosophis qui ab
Atheniensibus ad senatum Romanum legati sunt. ibid.
- 15 Quam severe moribus majorum in fures vindicatum sit,
& quid scripserit Mucius Scaevola super eo quod servan-
dum

- dum datum commendatumve esset. 196
- 16 Locus exscriptus è satira M. Varronis, qua $\tau\epsilon\pi\lambda\epsilon\delta\epsilon\sigma\mu\alpha\iota\tau\omega\upsilon$ inscripta est, de peregrinis ciborum generibus: & appositus versus Euripidi, quibus delicatorem hominum luxuriantem guttam consutavit 297
- 17 Sermo habitus cum grammatico insolentiarum & imperitiarum pleno de significatione vocabuli, quod est, obnoxius: deque ejus vocis origine. 198
- 18 De observata custodiaque apud Romanos jurisjurandi sanctionia: atque inibi de decem captivis, quos Hannibal Romanam de jure ab eis accepto legavit. 200
- 19 Historia ex annalibus sumpta de Tiberio Sempronio Graccho, patre Gracchorum, tribuno plebei: atque inibi tribunitia plebis decreta cum ipsis verbis relata. 201
- 20 Quod Virgilius ob aquam à Nolanis sibi non permissam sustulit è versu suo, Nola, & posuit, Ora: atque ibi quadam alia de consonantia litterarum jucunda. 203
- 21 Quoad vivet, & quoad morietur, cur id ipsum temporis significant, quum ex duobus sint facta contrariis. 204
- 22 Quod censores equum adimere soliti sint equitibus corpulentis & prapinguibus: quaesitumque utrum ea res cum ignominia an incolumi dignitate equitum facta sit. *ibid.*

Commentario octavo hæc insunt.

- 1 Hæsterna noctu rectene an cum vitio dicatur: & quam super istis verbis grammatica traditio sit: item quod x viri in xi tabulis nox pro noctu dixerunt. 205
- 2 Quæ mihi decem verba ediderit Favorinus, quæ usurpentur quidem à Græcis, sed sint adulterina & barbara, quæ item à me toridem acceperit, quæ ex medio communique usu Latine loquentium minime Latina sint, neque in veterum libris reperiantur. *ibid.*
- 3 Quæ in modum & quam severe increpuerit audientibus nobis Peregrinus philosophus adolescentem Romanum, ex equestri familia, stantem segnem apud se & assidue oscitantem. 206

A Quod

C A P I T U M .

- 4 Quod Herodotus scriptor historia memoratissimus parum vere dixerit , unam solamque pinum arborum omnium casam numquam denuo ex iisdem radicibus pullulare , & quod item de aqua pluviali & nive rem non satis exploratam pro comperta posuerit. ibid.
- 5 Quid illud sit quod Virgilius cœlum stare pulvere , & quod Lucilius pectus sentibus stare dixit. 206
- 6 Quum post offensus in gratiam redeatur , expostulationes fieri mutuas minime utile esse : superque ea re & sermo Tauri expositus & verba ex Theophrasti libro sumta , & quid M. quoque Cicero de amore amicitia senserit , cum ipsius verbis additum. ibid.
- 7 Ex Aristotelis libro , qui περὶ τῶν μνήμων inscriptus est , cognita acceptaque de natura & habitu memoriæ : atque inibi alia quadam de exuberantia aut interitu ejus lecta auditaque. ibid.
- 8 Quid mihi usu venerit interpretari & quasi effingere volenti locos quosdam Platonicos Latina oratione. ibid.
- 9 Quod Theophrastus philosophus , omnium sua ætatis facundissimus , verba pauca ad populum Atheniensem facturus , deturbatus verecundia obticuerit , quodque idem hoc Demostheni apud Philippum regem verba facienti evenerit. ibid.
- 10 Qualis mihi fuerit in oppido Eleusine disceptatio cum grammatico quodam prestigioso , tempora verborum & meditata puerilia ignorante , remotarum autem questionum nebulas & formidines capiendis imperitorum animis ostentante. ibid.
- 11 Quam festivo responderit Xanthippe uxori Socrates petenti , ut per Dionysia largiore sumtu cœnarent. ibid.
- 12 Quid significet in veterum libris scriptum , plerique omnes : & quod ea verba accepta à Græcis videntur. ibid.
- 13 Quipsones , quod homines Afri dicunt , non esse verbum Pœnicum sed Gracum. ibid.
- 14 Lepidissima altercatio Favorini philosophi adversus quemdam intempestivum de ambiguitate verborum differentem ;

I N D E X

- atque inibi verba quadam ex Navio poeta & Cn. Gellio non usitate collocata, atque ibidem à P. Nigidio origines vocabulorum explorata. ibid.
- 15 Quibus modis ignominatus tractatusque sit à C. Cesare Laberius poeta: atque inibi appositii versus super eadem re ejusdem Laberii. ibid.

Commentario nono hæc insunt.

- 1 Quamobrem Q. Claudius Quadrigarius in duodevicesimo annuali scripserit rectiores certioresque ictus fieri, si sursum quid mutas, quam si deorsum. 208
- 2 Quibus verbis notarii Herodes Atticus falso quempiam cultu amictuque nomen habitumque philosophi eminentem. 209
- 3 Epistola Philippi regis ad Aristotelem philosophum super Alexandro recens nato. 210
- 4 De barbararum gentium prodigijs miraculis, deque diris & exitiosis fascinationibus: atque inibi de feminis repente ver-
sis in mares. 211
- 5 Diversa nobilium philosophorum sententia de genere ac natu-
ra voluptatis: verbaque Hieroclis philosophi, quibus decre-
ta Epicuri insectatus est. 214
- 6 Verbum quod est ab ago frequentativum, prima syllaba quo-
nam sit modulo pronunciandum. 215
- 7 De conversione foliorum in arbore olea, brumali & solstitiali
die; deque fidibus iis temporibus ictu alieno sonantibus. ibid.
- 8 Neccessum esse, qui multa habeat, multis indigere: deque
ea re Favorini philosophi cum brevitate eleganti senten-
tia. 216
- 9 Quis modus sit verba vertendi in Græcas sententias, deque
iis Homeri versibus quos Virgilius vertisse aut bene apteque
aut improspere existimatus est. ibid.
- 10 Quod Annæus Cornutus versus Virgilii, quibus Veneris &
Vulcani concubitum pudice aperteque dixit, reprehensione
spurca & odiosa inquinavit. 219
- 11 De Valerio Corvino: & unde Corvinus. 220
- 12 De

C A P I T U M.

- 12 De verbis quæ in utramque partem significatione reciproca
& adversa dicuntur. 221
- 13 Verba ex historia Claudij Quadrigarii, quibus Manlij Tor-
quati nobilitas adolescentis & hostis Galli provocatoris pu-
gnam depinxit. 223
- 14 Quod idem Quadrigarius, hujus facies, patrio casu probe
& Latine dixit; & quadam alia apposita de similium voca-
bulorum declinationibus. 225
- 15 De genere controversa quod Græce ἀπορον appellatur. 227
- 16 Quod Plinium Secundum, hominem non indoctum fugerit
latueritque vitium argumenti, quod ἀντισπερον Græci di-
cunt. 228

Commentario decimo hæc insunt.

- 1 Tertium ne consul an tertio dici oporteat; & quonam
modo Cn. Pompejus, quum in theatro, quod erat dedi a-
turus, honores suos inscriberet, questionem ancipitem istius
verbi de consilio Ciceronis vitaverit. 229
- 2 Quid Aristoteles de numero puerperij memoria mandave-
rit. 230
- 3 Locorum quorundam illustrium collatio contentioque facta ex
orationibus C. Gracchi & M. Ciceronis & M. Catonis. 231
- 4 Quod P. Nigidius argutissimè docuit nomina non positiva
esse, sed naturalia. 234
- 5 Avarus simplexne vocabulum sit, an compositum & duplex,
sicuti P. Nigidio videtur. 235
- 6 Multam dictam esse ab adilibus plebei Appii Cæci filia, mu-
lieri nobili, quod loquuta esset petulantius. 236
- 7 Fluminum, quæ ultra imperium Romanum fluunt, prima
magnitudine esse Nilum, secunda Histrum, proxima Rho-
danum, sicuti M. Varronem meminisse scribere. ibid.
- 8 Inter ignominias militares, quibus milites coercerantur,
fuisse sanguinis dimissionem; & quanam esse videatur cau-
sa hujuscemodi castigationis. 237
- 9 Quibus modis quoque habitu acies Romana instrui solita sit,
*** 4. qua-

I N D E X

- quaque earum instructionum sint vocabula. ibid.
- 10 Quae ejus rei causa sit, quod & Graeci veteres & Romanam annulam in eo digito gestaverunt qui est in manu sinistra minimo proximus. 238
- 11 Verbum mature, quid significet: quaque vocis ejus ratio sit: & quod eo verbo vulgus hominum improprie utitur: atque inibi, quod praecox declinatum praecocis facit, non praecoquis. ibid
- 12 De porientis fabularum, quae Plinius Secundus indignissime in Democritum philosophum confert: ibidem de simulachro volucris columbae. 239
- 13 Cum partim hominum, qua ratione veteres dixerint. 241
- 14 Injuria mihi factum itur, quali verborum ordine Cato dixerit. 242
- 15 De flaminis Dialis, deque flaminica caerimoniis; verbaque ex edicto pratoris apposita, quibus dicit non coacturum se ad jurandum neque virgines Vestae neque Dialem. ibid.
- 16 Quos errores Julius Higinus in sexto Virgilio animadverterit in historia Romana erratos. 244
- 17 Quam ob causam & quali modo Democritus philosophus luminibus oculorum sese privaverit; & super ea re versus Laërtii pure admodum & venuste facti. 246
- 18 Historia de Artemisia, deque eo certamine quod apud Mausoli sepulchrum à scriptoribus inclutis decertatum est. 247
- 19 Non purgari neque lavari peccatum, dum praetenditur peccatorum, quae alii quoque peccaverunt, similitudo: atque inibi verba ex oratione super ea re Demosthenis. 248
- 20 Quid sit rogatio, quid lex, quid plebiscitum, quid privilegium, & quantum ista omnia differant. 249
- 21 Quam ob causam M. Cicero his omnino verbis novissimè & novissimus uti observantissimè vitavit. 250
- 22 Locus execratus ex Platonis libro, qui inscribitur Gorgias, de

de fallis philo
 cessis, qui em
 23 Verba ex orat
 rium & mo
 in adultera
 24 Die primum
 qui elegant
 cantur nome
 25 Telorum &
 vium quaque
 perantur.
 26 Inscite ab
 transiet
 sos qui
 27 Historia
 pari prop
 28 De atar
 beranti
 29 Quid pa
 sed vim ha
 Com
 1 De origine
 superstitia
 lege arer
 dici solita
 2 Quid elig
 nis, sed
 in vitiu
 3 Qualis qua
 exemplis
 4 Quomodo
 5 De Tribu
 frimum

C A P I T U M.

- de falsa philosophia probris, quibus philosophos temerè in-
cessuit, qui emolumenta vera philosophia ignorant. 251
- 23 Verba ex oratione M. Catonis de mulierum veterum
victu & moribus: atque inibi, quod fuerit jus marito
in adulterio uxorem deprehensam necare. 254
- 24 Die pristini, die craftini, & die quarti, & die quinti
qui elegantius loquuti sunt dixisse, non ut ea vulgo di-
cuntur nunc. 255
- 25 Telorum & jaculorum gladiatorumque, atque inibi na-
vium quoque vocabula, qua scripta in veterum libris re-
periuntur. 256
- 26 Inscite ab Asinio Pollione reprehensum Sallustium, quòd
transfretationem transgressum dixerit; & transgref-
fos qui transfretassent. 257
- 27 Historia de populo Romano deque populo Pœnico, quòd
pari propemodum vigore fuerint amuli. 259
- 28 De atarum finibus pueritiæ, juventæ, senectæ ex Tu-
beronis historia sumptum. ibid.
- 29 Quòd particula, atque, non complexiva tantum sit,
sed vim habeat plusculam varianque. 260

Commentario undecimo hæc insunt.

- 1 De origine vocabuli terræ Italia, deque ea multa, qua
suprema appellatur, deque ejus nominis ratione: ac de
lege Ateria, & quibus verbis antiquitus multa minima
dici solita sit. 261
- 2 Quòd elegantia apud antiquiores non de amœniore inge-
nio, sed de nitidiorè cultu atque victu dicebatur, eaque
in vitio ponebatur. 262
- 3 Qualis quantaque sit pro particula varietas; deque
exemplis ejus varietatis. 263
- 4 Quem in modum Q. Ennius versus Euripidi amulatus sit. 264
- 5 De Pyrrhoniis philosophis quædam, deque Academicis
strictim notata, deque inter eos differentia. 265

*** 5

6 Quòd

I N D E X

- 6 Quod mulieres Romæ per Herculem non juraverunt, neque viri per Castorem. 266
- 7 Verbis antiquissimis relictisque jam & desitis minimè utendum. 267
- 8 Quid senserit dixeritque M. Cato de Albino, qui homo Romanus Græca oratione res Romanæ, vena sibi ante ejus imperiitæ petita, composuit. 268
- 9 Historia de legatus Mileti & Demosthene rhetore in libris Critolai reperta. 269
- 10 Quod C. Gracchus in oratione sua historiam superscriptam Demadi rhetori, non Demosthem, attribuit: verbaque ipsius C. Gracchi relata. ibid.
- 11 Verba P. Nigidii, quibus differre dicit mentiri & mendacium dicere. 270
- 12 Quod Chrysippus philosophus omne verbum ambiguum dubiumque esse dicit, Diodorus contra nullum verbum ambiguum esse putat. 271
- 13 Quid T. Castricius de verbis deque sententia quadam C. Gracchi existimaverit; quodque esse eam sine ulio sensus emolumento docuerit. ibid.
- 14 Sobria & pulcherrima Romuli Regis responsio circa vini usum. 273
- 15 De ludibundo & errabundo, atque id genus verborum productionibus, & quod Laberius sic amorabundam dixit, ut dicitur ludibunda & errabunda: atque imbi quod Sisenna per hujuscemodi verbum nova figura usus est. 274
- 16 Quod Græcorum quorundam verborum difficillima est in Latinam linguam mutatio: velut quod Græcè dicitur, πολυπλάσιοσώνη. 275
- 17 Quid significet in veteribus prætorum edictis, qui flumina retanda publicè redempta habent. 277
- 18 Qua pœna Draco Atheniensis in legibus, quas populo Atheniensi scripsit, fures affecerit, & qua postea Solon, & qua item x viri nostri, qui xii tabulas scripserunt: atque imbi adscriptum quod apud Ægyptios furta licita & permissa sunt,

sunt, apud
& pro ex
pamendu

1 Dissertatio
liberos,

2 Quod Am
suo sibi la

lio, levij

3 Licetoris
super eo d

4 Versus ac
giur fun

superiore

5 sermo Tan
lorij secun

6 De enigmat

7 Quomodo
veneficis, et

8 Reductio

9 Qua dicitur
vvaliam

10 Quod red

11 Errare
lra peccat

12 Faceta reg
festi mend

13 Intra kalen
kalendas,

14 Saltem par

C A P I T U M .

*sunt, apud Lacedæmonios autem cum studio quoque affectata
& pro exercitio utili celebrata, ac præterea M. Catonis de
poniendis furtis digna memoriâ sententia. ibid.*

Commentario duodecimo hæc insunt.

- 1 *Dissertatio Favorini philosophi, qua suavit nobili sæmina, uti
liberos, quos peperisset, non nutricum adhibitarum, sed
suo sibi lacte aleret. 280*
- 2 *Quod Annaeus Seneca judicans de Q. Ennio deque M. Tul-
lio, levi futillique judicio fuit. 284*
- 3 *Lictoris vocabulum qua ratione conceptum ortumque sit; &
super eo diversa sententia Valgii Ruffi & Tullii Ciceronis. 286*
- 4 *Versus accepti ex Q. Ennii septimo annalium, quibus depin-
gitur finisque ingenium comitasque hominis erga amicum
superiorem. ibid.*
- 5 *Sermo Tauri philosophi de modo atque ratione tolerandi do-
loris secundum Stoicorum decreta. 288*
- 6 *De enigmate. 292*
- 7 *Quam ob causam Cn. Dolabella proconsul ream mulierem
veneficii, consistentemque, ad Areopagitas rejecerit. ibid.*
- 8 *Reditiones in gratiam nobilium virorum memorata dignæ.
293*
- 9 *Quæ dicantur vocabula ancipitia: & quod honoris quoque
vocabulum ancipiti sententia fuerit. 294*
- 10 *Quod æditumus verbum Latinum sit. 295*
- 11 *Errare istos qui spe & fiducia latendi peccent; quum late-
bra peccati perpetua nulla sit: & super ea re Peregrini phi-
losophi sermo ex Sophocli poëta sententia. ibid.*
- 12 *Faceta responsio M. Ciceronis amolientis à se crimen mani-
festi mendacij. 296*
- 13 *Intra kalendas quum dicitur, quid significet, utrum ante
kalendas, an kalendis, an utrumque: atque inibi quid
sit in oratione M. Tullij, intra Oceanum, & intra mon-
tem Taurum, & in quadam epistola, intra modum. 297*
- 14 *Saltem particula quam vim habeat & quam originem. 301*

15 *Quod*

15 Quod *Sisenna* in libris *historiarum* adverbis *hujuscemodi* saepe numero usus est, *celatim*, *vellicatim*, *saltuatim*.

302

Commentario tertiodecimo hæc insunt.

- 1 Inquisitio verborum *isforum* *M. Tullij* curiosior, quæ fuit in primo *Antonianarum* libro: Multa autem impendere videntur præter naturam etiam, præterque fatum: *iracundatiumque* an idem duo ista significent, fatum atque natura, an *diversum*. ibid.
- 2 Super *poëtarum Pacuvii & Accii colloquio familiari* in *opido Tarentino*. 304
- 3 An *vocabula hæc necessitudo & necessitas differenti* significatione sint. ibid.
- 4 *Olympiadis Alexandri matris comis ac prudens ad filium Alexandrum* rescriptio. 305
- 5 De *Aristotele, Theophrasto, & Menedemo philosophis*: deque *eleganti verecundia Aristotelis* successorem *diatribæ suæ* eligentis. 306
- 6 Quid *veteres Latini* dixerunt quas *Græci* *περοσώδεις* appellant, & item quod *vocabulum barbarissimi non usurpaverint* neque *Romani antiquiores*, neque *Attici*. 307
- 7 *Diversum de natura leonum dixisse Homerum* in *carminibus*, & *Herodotum* in *historiis*. ibid.
- 8 Quid *Afranius poëta* *prudenter & lepide* *Sapientiam* *filiam* esse *Usus & Memoria* dixit. 309
- 9 Quid *Tullius Tiro* in *commentariis* scripserit de *fuculis & hyadibus*, quæ sunt *stellarum vocabula*. 310
- 10 Quod *fororis eymon* esse dixerit *Labeo Antistius*, & quod *fratris Nigidius*. 311
- 11 Quem *M. Varro* aptum *justumque* esse *numerum convivarum existimavit*: ac de *mensis secundis & bellariis*. 312
- 12 *Tribunos plebis* *prensionem* *habere*, *vocationem* *non habere*. 313
- 13 Quod in *libris Humanarum* *M. Varronis* scriptum est, *ædiles*. les

C A P I T U M.

- les & quaestores populi Romani in jus à privato ad
 prætorem vocari posse. 315
- 14 Quid sit pomerium. 316
- 15 Verba ex libro Messala auguris, quibus docet qui sunt
 minores magistratus; & consulem prætoremque col-
 legas esse: & quadam alia de auspiciis: item verba
 ejusdem Messala differentis, aliud esse ad populum lo-
 qui, aliud cum populo agere: & qui magistratus à
 quibus avocent comitiatum. 317
- 16 Humanitatem non id significare quod vulgus putat;
 sed eo vocabulo, qui sinceriter loquuti sunt magis pro-
 prie esse usos. 318
- 17 Quid apud M. Catonem significant verba hæc, inter os
 atque offam. 319
- 18 Platonem tribuere Euripidi Sophocli versum; & inve-
 niri versus verbis isdem, aut paucis syllabis immutatis,
 apud diversos poetas temporibus variis natos. 320
- 19 De genere atque nominibus familiae Porciae. ibid.
- 20 Quod à scriptoribus elegantissimis major ratio habita sit
 sonitus vocum atque verborum jucundioris (quæ Græcis
 ὀφθαλμῶν dicitur) quàm regula disciplinaque quæ à
 grammaticis reperta est. 322
- 21 Verba T. Castricii rhetoris ad discipulos adolescentes
 de vestitu atque calceatu non decoro. 326
- 22 Comprecationes quæ ritu Romano sunt diis, expositæ
 in libris sacerdotum; inter quas Marti Nerienem tri-
 buunt, & quid Neriene seu Nerio nomen importet. 327
- 23 M. Catonis consularis & censorii pulcherrima expro-
 bratio contra philosophantes nomine & non re. 329
- 24 Quæsitum tractatumque quid sint manubiæ: atque ini-
 bi dicta quadam de ratione utendi verbis pluribus idem
 significantibus. 330
- 25 Verba P. Nigidii quibus dicit in nomine Valerii in casu
 vocandi primam syllabam acuendam esse: & item alia
 ex

I N D E X

- ex ejusdem verbis ad rectam scripturam pertinentia. 334
- 26 De versibus, quos Virgilius sectatus videtur, Homeri ac Parthenii. 335
- 27 De sententia Panatii philosophi, quam scripsit in libro de officiis secundo; qua hortatur, ut homines ad cavendas injurias in omni loco intenti paratique sint. 336
- 28 Quod Quadrigarius cum multis mortalibus dixit, an quid & quantum differret si dixisset, cum multis hominibus. 337
- 29 Non haecenus esse faciem, qua vulgo dicitur. 338
- 30 Quid sit in satira M. Varronis, caninum prandium 339

Commentario quartodecimo hæc insunt.

- 1 Dissertatio Favorini philosophi adversus eos, qui Chaldaei appellantur, & ex cœtu motibusque siderum & stellarum fata se hominum dicturos pollicentur. 341
- 2 Quem in modum differuerit Favorinus consultus à me super officio judicis. 348
- 3 An emuli offensique inter sese fuerint Xenophon & Plato. 352
- 4 Quod aptè Chrysippus & graphicè imaginem Justitiæ modulis coloribusque verborum depinxit. 353
- 5 Lis atque contentio grammaticorum Roma illustrium enarrata super casu vocativo vocabuli, quod est, egregius. 354
- 6 Cuimodi sint, quæ speciem doctrinarum habeant: sed neque delectent neque utilia sint; atque inibi de vocabulis singularium urbium regionumque immutatis. 356
- 7 Quod M. Varro Cn. Pompejo consuli primam designato commentarium dedit, quem appellavit Isagogicum, de officio senatus habendi. 357
- 8 Quasitum esse dissensumque, an præfectus Latinarum causa creatus jus senatus convocandi consulendique habeat. 359

Com

C A P I T U M.

Commentario quintodecimo hæc insunt.

- 1 Quod in Q. Claudii annalibus scriptum est, lignum alumine oblitum non ardere. 360
- 2 Quod Plato in libris, quos de legibus composuit, largiores latioresque in conviviiis invitatiunculas vini non inutiles esse existimaverit. 361
- 3 Quid M. Cicero particula ista senserit scripseritque quæ præposita est verbis aufugio & aufero. & an in verbo autumo eadem ista hæc propositio esse videri debeat. 363
- 4 Historia de Ventidio Basso ignobili homine; quem primum de Parthis triumphasse memoriæ traditum est. 364
- 5 Verbum profligo à plerisque dici improprie insciteque. 365
- 6 In libro M. Ciceronis de gloria secundo manifestum esse erratum, in ea parte in qua scriptum est super Hectore & Ajace. 366
- 7 Observatum esse in senibus, quod annum ferè ætatis tertium & sexagesimum agant aut laboribus aut interitu aut clade aliqua insignitum: atque inibi super eadem observatione exemplum appositum epistola divi Augusti ad Cajum filium. 367
- 8 Locus ex oratione Favorini veteris oratoris de cœnarum atque luxuria opprobatione; qua usus est, quum legem Liciniam de sumtu minuendo suavit. 368
- 9 Quod Cacilius pœta frontem genere virili non poetice, sed cum probatione & cum analogia appellavit. ibid.
- 10 De voluntario & admirando interitu virginum Milesiarum. 370
- 11 Verba S. C. de exigendis urbe Roma philosophis: item verba edicti censorum, quo improbati & coerciti sunt, qui disciplinam rhetoricam instituere & exercere Romæ cœperant. ibid.
- 12 Locus ex oratione Gracchi de parsimonia ac de pudicitia sua memoratissimus. 371

I N D E X

- 13 De verbis inopinatis, qua utroqueversum dicuntur, & à grammaticis communia vocantur. 372
- 14 Quod Metellus Numidicus figuram orationis novam ex orationibus Græcis mutuatus est. 373
- 15 Passis velis & passis manibus dixisse veteres, non à verbo suo, quod est, patior, sed ab alieno, quod est, pandor. 374
- 16 De novo genere interitus Crotoniensis Milonis. 375
- 17 Quam ob causam nobiles pueri Atheniensium tibiis canere deserint, quum patrium istum morem canendi haberent. ibid.
- 18 Quod pugna belli civilis victoriaque C. Casaris, quam vicit in Pharsalicis campis, nunciata prædictaque est per cuiuspiam remigis vaticinium eodem ipso die in Italia Patavij. 376
- 19 Verba M. Varronis memoriâ digna, ex satira qua inscribitur περι ἰδεσµάτων. ibid.
- 20 Notata quedam de Euripidi poëta genere, vita, moribus, deque ejusdem sine vita. 377
- 21 Quod à poëtis Jovis filii prudentissimi humanissimique, Neptuni autem ferocissimi & inhumanissimi traduntur. 378
- 22 Historia de Sertorio duce, deque astu ejus commenticis simulamentis, quibus ad barbaros milites continendos conciliandosque sibi utebatur. 379
- 23 De atatibus historicorum nobilium, Hellenici, Herodoti, Thucydidis. 380
- 24 Quid Vulcatius Sedigitus, in libro quem de poëtis scripsit, de comicis Latinis judicavit. ibid.
- 25 De verbis quibusdam novis, qua in Cn. Matii mimiambis offenderamus. 381
- 26 Quibus verbis Aristoteles philosophus desinierit syllogismum; ejusque definitionis interpretamentum verbis Latinis factum. ibid.
- 27 Quid sint comitia calata, quid curiata, quid centuria-

C A P I T U M.

- ta, quid censoria, quid tributa, quid concilium: atque inibi quaedam ejusmodi. 382
- 28 Quod erravit Cornelius Nepos, quum scripsit Cicero- nem tres & viginti annos natum causam pro Sex. Ro- scio dixisse. 383
- 29 Quali figura orationis & quam nova L. Piso annalium scriptor usus sit. 384
- 30 Vehiculum, quod petorritum appellatur, cujatis lingua vocabulum sit, Græca an Gallica. ibid.
- 31 Quæ verba legaverint Rhodii ad hostium ducem Deme- trium, quum ab eo obsiderentur, super illa incluta Fa- lysi imagine. 385

Commentario sextodecimo hæc insunt.

- 1 Verba Musonii philosophi Græca, digna atque utilia audiri observarique, ejusdemque utilitatis sententia à M. Catone multis ante annis Numantia ad equites dicta. 386
- 2 Cuimodi sit lex apud dialecticos percunctandi differen- dique, & quæ sit ejus legis reprehensio. ibid.
- 3 Quanam ratione effici dixerit Erasistratus medicus, si cibus forte deerit, ut tolerari aliquantisper inedia pos- sit, & tolerari fames: verbaque ipsa Erasistrati super ea re scripta. 388
- 4 Quo ritu quibusque verbis fecialis populi Romani bel- lum indicere solitus sit his quibus populus Romanus bel- lum fieri jusserat. Et item in qua verba conceptum fue- rit jusjurandum de furtis militaribus sancientis, & uti milites scripti intra prædictum diem in loco certo frequentarent, causis quibusdam exceptis, propter quas id jusjurandum remitti æquum esset. 389
- 5 Vestibulum, quid significet; deque ejus vocabuli ratio- nibus. 391
- 6 Hostia, quæ dicuntur bidentes, quid sunt, & quam ob causam ita appellatæ sunt: superque ea re P. Nigidii &

Fu-

I N D E X

- Julii Higini sententia. 393
- 7 Quod Laberius verba pleraque licentius petulantiusque
finxit : & quod multis item verbis utitur , de quibus , an
sint Latina , queri solet. 394
- 8 Quid significet & quid à nostris appellatum sit , quod αἰσίο-
μα dialectici dicunt , & quaedam alia quae prima in di-
sciplina dialectica traduntur. 395
- 9 Quid significet verbum in libris veterum creberrime posi-
tum , sulque deque 398
- 10 Quid sint proletarii , quid capitecensi , quid item sit in
XII tabulis assiduus , & quae ejus vocabuli ratio sit.
ibid.
- 11 Historia ex Herodoti libris sumta de Psyllorum interitu ,
qui in Syrtibus Africanis colebant. 401
- 12 De his vocabulis quae Cloatius Verus aut satis commodè
aut nimis absurdè & illepide ad origines linguae Grae-
cae redigit. ibid.
- 13 Quid sit municipium , & quid à colonia differat , &
quid sint municipes ; quaque sit ejus vocabuli ratio ac
proprietas : atque inibi quod divus Hadrianus in senatu
de jure atque vocabulo municipum verba fecit. 402
- 14 Quod M. Cato differre dixit festinare & properare , &
quam incommodè Verrius Flaccus vim verbi , quod est
festinant , interpretatus sit. 404
15. Quid Theophrastus mirum de perdicibus scriptum reli-
querit , & quid Theopompus de leporibus. 405
- 16 Agrippas à partus agri & improsperi vitio appellatos ;
deque his deabus , quae vocantur Prosa & Postverta.
ibid.
- 17 Quae ratio vocabuli sit agri Vaticani. ibid.
- 18 Lepida quaedam memoratu & cognitu de parte geome-
trica , quae οὐλίχη appellatur , & item alia κωνική , &
tertia itidem quae dicitur μετέχη. 406
- 19 Sumta historia ex Herodoti libro super fidicine Arione.
407
Com-

Commentarij
1 Quod Galus
Cicroni rep
Caelo ; & qu
sententia vere
1 Verba quaedam
legendo notata
2 Verba M. Varro
rum , quibus
est Homeri
4 Quid Menand
pe indigne
& quod (ep
poeta vult
5 Nequaquam
ca atq; p
le amica
6 Falsum esse
qui de v
picio scrip
7 Verba hae
RIT. E
TAS. E
minis de
8 In fermam
rique h
rarius con
aqua farr
dretur.
9 De notis
tur , deque
petitio :
10 Quid de v

C A P I T U M,

Commentario septimodecimo hæc insunt.

- 1 Quod Gallus Asinius & Largius Licinius sententiam L. Ciceronis reprehendunt ex oratione, quam dixit pro M. Cælio; & quid adversus homines stolidissimos pro eadem sententia vere dignèque dici possit. 409
- 2 Verba quædam ex Q. Claudii annalium primo cursim in legendo notata. 410
- 3 Verba M. Varronis ex libro quinto & vicefimo Humanarum, quibus contra opinionem vulgarium interpretatus est Homeri versus. 414
- 4 Quid Menander poëta Philemoni poëta dixerit, à quo sæpe indigne in certaminibus comædiarum superatus est: & quod sapissime Euripides in tragædia ab ignobilibus poëtis victus est. 415
- 5 Nequaquam esse verum quod minutis quibusdam rhetorica artificibus videatur, M. Ciceronem, in libro quem de amicitia scripsit, vitioso argumento usum, ἀμφιθετήριον ἀντὶ ὁμολογημένων posuisse: totumque id consideratius tractatum exploratumque. ibid.
- 6 Falsum esse, quod Verrius Flaccus in secundo librorum, quos de obscuris M. Catonis composuit, de servo recepticio scriptum reliquit. 418
- 7 Verba hæc ex Atinia lege, QUOD. SUBREPTUM. ERIT. EJUS. REI. A ET ERNA. AU CTORI TAS. EST O. P. Nigidio & Q. Scævola visa esse non minus de præterito furto, quam de futuro cavisse. 419
- 8 In sermonibus apud mensam Tauri philosophi quæri agitarique hujusmodi solita, cur oleum sæpe & facile, vina rarius congelascent, acetum haud fere umquam, & quod aqua fluviorum fontiumque durentur, mare gelu non durentur. 420
- 9 De notis litterarum quæ in C. Cæsaris epistolis reperiuntur, deque aliis clandestinis literis ex vetere historia petitis: & quid scytale sit Laconica. 422
- 10 Quid de versibus Virgilio Favorinus existimavit, quibus

**** 2

in

I N D E X

- in describenda flagrantia montis AETNA Pindarum poetam sequutus est: collataque ab eo super eadem re utriusque carmina & dijudicata. 424
- 11 Quod Plutarchus in libris Sympotiacis opinionem Platonis de habitu atque natura stomachi fistulaeque ejus quae τερεχῆα dicitur, adversum Erasistratum medicum tutatus est auctoritate adhibita antiqui medici Hippocratis. 427
- 12 De materiis infamibus, quas Graeci ἀδόξες appellant, à Favorino exercendi gratia disputatis. 428
- 13 Quin, particula quot qualesque varietates significationis habeat, & quam saepe in veterum scriptis obscura sit. 429
- 14 Sententia ex Publii mimis selecta lepidiores. 430
- 15 Quod Carneades Academicus elleboro stomachum purgavit scripturus adversus Zenonis Stoici decreta: deque natura medelaque ellebori candidi & nigri. 431
- 16 Anates Ponticas vim habere venenis detergendis potentem: atque inibi de Mithridati regis in id genus medicamentis sollertia. 432
- 17 Mithridatem Ponti regem quinque & viginti gentium linguis loquutum, Quintumque Ennium tria corda habere se dixisse, quod tres linguas percullisset Graecam, Oscanam, Latinam. 433
- 18 Quod M. Varro C. Sallustium historiae scriptorem deprehensum ab Annio Milone in adulterio scribit, & loris casum, pecuniaque data dimissum. ibid.
- 19 Quid Epictetus philosophus dicere solitus sit hominibus nequam & impuris disciplinas philosophia studiosè tractantibus: & quae duo verba observanda praeceperit omnium rerum longè salubria. 434
- 20 Verba sumta ex Symposio Platonis numeris coagmentisque verborum scite, modulatè, apteque exercendi gratia in Latinam orationem versa. 435
- 21 Quibus temporibus post Romam conditam Graeci Romani.

nique illud
Karl...
Com...
Disputationes
tetto, ar...
quantum in
tumque esse
Cujusmodi q
Athenis agi
dam soporif
3 Quid A...
impudic...
super sen
dixisset
4 Quid Sal...
Juno Sal...
fia, quid
certum q
5 Quid Q...
quadrupe
6 Quid Eli...
quendi
copie
dignam
existim
7 Quem in
quemdam
que ibi qu
8 Quid m...
ornamen
Lucili qu
9 Quid sym...
que mico
existim

C A P I T U M.

nique illustres viri floruerint ante secundum bellum
Karthaginiensium. 436

Commentario octavodecimo hæc insunt.

- 1 Disputationes à philosopho stoico, & contra à peripatetico, arbitro Favorino, facta: quaesitumque inter eos, quantum in perficienda vita beata virtus valeret; quantumque esset in iis qua dicuntur extranea. 442
- 2 Cujusmodi questionum certationibus Saturnalicia ludicra Athenis agitare soliti sumus: atque inibi inspersa quedam sophismata & anigmata oblectatoria. 444
- 3 Quid Æschines rhetor in oratione, qua Timarchum de impudicitia accusavit, Lacedæmonios statuisse dixerit super sententia probatissima, quam improbatissimus homo dixisset 446
- 4 Quod Sulpicius Apollinaris predicantem quemdam a se se uno Sallustii historias intelligi illi, questione proposita, quid verba ista apud Sallustium significarent; incertum stolidior an vanior 447
- 5 Quod Q. Ennius in septimo annali quadrupes eques, ac non quadrupes equus, ut legunt multi, scriptum reliquit. 449
- 6 Quod Ælius Melissus, in libro cui titulum fecit, de loquendi proprietate, quem quum ederet cornum esse copiam dicebat, rem scripsit neque dictu neque auditu dignam; quum differre matronam & matrem familias existimavit differentia longe vanissima. 451
- 7 Quem in modum Favorinus tractaverit intempestivum quemdam de verborum ambiguitatibus quarentem: atque ibi quot significationes capiat concio. 452
- 8 ὁμοιοτέλετα & ἰσομοιώματα, atque alia id genus, que ornamenta orationis putantur, inepta esse & puerilia Lucilii quoque versibus declarari. 454
- 9 Quid significet apud M. Cat. verbum, infecenda; quodque infecenda potius legendum sit, quam, quod plerique existimant, infequenda. ibid.

*** 3

IO ER-

I N D E X

- 10 Errare istos, qui in exploranda febris pulsus venarum
pertentari putant, non arteriarum. 456
- 11 Verba ex carminibus Furii Antiatii inscite à Casellio
Vindice reprehensa, versusque ipsi, in quibus ea verba
sunt, subscripti. 457
- 12 Morem istum veteribus nostris fuisse, verba patiendi
mutare ac vertere in agendi modum. 458
- 13 Quali talione Diogenes philosophus usus sit pertentatus
à dialectico quodam sophismatio impudenti. 459
- 14 Quid sit numerus hemioios, quid epitritos, & quod
vocalia ista non facile nostri ausi sunt vertere in lin-
guam Latinam. 460
- 15 Quòd M. Varro in herois versibus observaverit rem nimis
anxia & curiosa observationis. 461

Commentario nonodecimo hæc insunt.

- 1 Responso cuiusdam philosophi interrogati quam ob causam
maris tempestate palluerat. ibid.
- 2 Ex quinque corporis sensibus duos esse cum belluis maxi-
me communes. 464
- 3 Quòd turpius est frigide laudari, quam acerbius vitupe-
rari. 465
- 4 Quamobrem venter repentino timore effluat, quare etiam
ignis urinam læcessat. 466
- 5 Ex Aristotelis libris sumtum, quod nivis aqua potui pesti-
ma sit, & quod ex nive crystallus concresecat. ibid.
- 6 Quod pudor sanguinem ad externa diffundit, timor vero
contrahit. 468
- 7 Quid sit obesum; nonnullaque alia prisca vocalia.
ibid.
- 8 Questio an harena, cœlum, triticum, pluralia in-
veniantur: atque inibi de quadrigis, inimicitiiis,
nonnullis præterea vocabulis; an singulari numero com-
periantur. 470
- 9 Antonii Juliani in convivio ad quosdam Græcos lepidissi-
ma

C A P I T U M.

- ma responsio. 473
- 10 Verba hæc , præter propter , in usu vulgi prodita ,
etiam Ennii fuisse. 475
- 11 Ponit versus Platonis amatorios , quos admodum juve-
nis lusit , dum tragœdiis contendit. 477
- 12 Dissertatio Herodis Attici super vi & natura dolo-
ris , sueque opinionis affirmatio per exemplum indo-
cti rustici , qui cum rubis fructiferas arbores præcidit. 478
- 13 Quos pumiliones dicimus , Græcè *ρῶνους* appellari. 480
- 14 Contemporaneos fuisse Casari & Ciceroni M. Varronem
& P. Nigidium aratis sua doctissimos Romanos : &
quod Nigidii commentationes propter earum obscurita-
tem subtilitatemque in vulgus non exeunt. 481

Commentario vigesimo hæc insunt.

- 1 Disceptatio Sex. Cæcili jureconsulti & Favorini philoso-
phi de legibus duodecim tabularum. 482
- 2 Vocabulum siccinum , in M. Catonis oratione quid signi-
ficet. 490
- 3 Quam ob causam L. Accius poëta in pragmaticis sicinni-
tas nebuloso nomine esse dixerit. 490
- 4 Artificum scenicorum studium amoremque inhonestum
probrosumque esse : & super ea re verba Aristotelis phi-
losophi adscripta. ibid.
- 5 Exempla epistolarum Alexandri regis & Aristotelis phi-
losophi ita uti sunt edita : eaque in linguam Latinam
versa. 492
- 6 Quæsitum atque tractatum , utrum sit rectius dicere , ha-
beo curam vestri , an vestrum. 493
- 7 Quam diversa Græcorum sententia super numero Niobe
filiorum. 495
- 8 De iis quæ habere *συμπεδεῖαν* videntur cum luna auge-
scente. 496
- 9 Qua-

INDEX CAPITUM.

- 9 Qualibus verbis delectari solitus sit Antonius Julianus positus in mimiambis, quos Cn. Matius scripsit 497
- 10 Quid vocabulum ex jure manum confertum, significet. ibid.
- 11 Quid sit sculnae verbum positum apud M. Varronem. 499

AULI

Quali proprie
tiorum
comprehendit
li, quam re

P

donec hanc
fere confute
vis Olympi,
fecit longe
terra Graecia,
est numero
vira: facile
Herculis, rati
alorum proce
estet quam car
hani pecu, q